

Dato	4. oktober 2017
Sagsbehandler	Freshta Amiri
Mail	fam@vd.dk
Telefon	+45 7244 3038
Dokument	17/05984-19
Side	1/6

Vejdirektoratets afgørelse på klage over Holstebro Kommunes afgørelse af 16. marts 2017

Vejdirektoratet har behandlet jeres klage af 12. april 2017 på vegne af N over Holstebro Kommunes afgørelse af 16. marts 2017 om pålæg af vejbidrag til anlæg af offentlige veje i henhold til lokalplan 1040¹.

Vores afgørelse

Kommunen kan lovligt bestemme, at ejerne af de ejendomme, der grænser til eller kommer til at grænse til de offentlige veje, der fremgår af Lokalplan 1119², skal bidrage til anlæg af disse.

Men udgiftsfordelingen er ikke i overensstemmelse med vejlovens bestemmelser. Som sagen er beskrevet, har kommunen fordelt anlægsudgifterne på planlagte, endnu ikke matrikulerede ejendomme, der ikke grænser til en anlagt eller kommende offentlig vej.

I den forbindelse har vi opfordret kommunen til at overveje at formulere afgørelsen således, at det klart fremgår, hvilket tildelingskriterium, der anvendes og angive paragrafhenvvisninger, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1.

Endvidere har vi henledt kommunens opmærksomhed på, at det område "F", i etape 3 også bør indgå i kommunens bidragsfordeling.

Vi har på den baggrund bedt kommunen om at genoptage sagen, for så vidt angår udgiftsfordelingen, og fastsætte en ny lovlig udgiftsfordeling under iagttagelse af bestemmelserne i vejloven samt de forvaltningsretlige regler. Vi henviser i den forbindelse til vores brev til kommunen.

Jeres klage

I klager over følgende:

- Det er ikke N, som er rette modtager af kommunens afgørelse, men derimod H, der er søsterselskab til N.

¹ Det fremgår af sagen, at Lokalplan 1040 vedrører udbygningen af etape 1, men denne sag vedrører Lokalplan 1119

² Lokalplan nr. 1119, Boligområde ved Hornshøj

- De veje, der kræves vejbidrag for udgør ikke en enhed i færdselsmæssig henseende, jf. vejlovens § 28, stk. 1.
 - Østre Ringvej øst for udstykningsområdet er ikke en del af den færdselsmæssige enhed, hvilket understøttes af, at de kalkulerede priser pr. lb.m. for ringvejen, der er højere end for de øvrige veje i udstykningen,
 - Hs udstykning grænser ikke op til hverken Østre Ringvej eller den vej, der er nævnt som adgangsvvej/Merkur Torv,
 - vejene i udstykningsområdet og Østre Ringvej har hver deres størrelser og formål, og bliver ikke anlagt samtidigt,
 - anlægget af Østre Ringvej har ikke til formål at betjene boligområdet ved Hornshøj,
 - kommunen har inddraget usaglige hensyn fordi Etape 6 betjenes af Mosebyvej og ikke af Merkur Torv, Hvalfisker eller Østre Ringvej, som ejeren af etape 6 pålægges at deltage i – kommunens pålæg overstiger den forventede udgift til anlægget af de veje som betjener etape 6,
 - etape 6 skal bidrage til veje som kun er til gavn for kommunens egne ejendomme - dette er et usagligt hensyn.
- Etape 1 og 4 skal bidrage til udstykningen – etape 1 er anlagt uden at betale bidrag og etape 4 skal kun bidrage, hvis vejen bliver anlagt.
- Der er varslet bidrag for en sidevejsudvidelse af Mosebyvej, uden en nærmere begrundelse.

Baggrund

Området, der er omfattet af lokalplan 1119 dækker udstykningsområderne etape 2, 3, 5 og 6, og forlængelsen af Østre Ringvej. Lokalplan 1119 omfatter ikke etape 4.

H er ejer af det område, der udgør etape 6 samt 7 parceller i etape 5.

Etape 1 blev planlagt med lokalplan 1040.

Kommunen sendte den 22. december 2016 partshøring om vejbidrag for anlæggelse af offentlige veje i lokalplanområdet.

Da ikke alle offentlige veje var inddraget i høringen af 22. december 2016 fremsendte kommunen den 1. februar 2017 en ny partshøring, hvor sideudvidelsen af Mosebyvej indgik.

Kommunen traf endelig afgørelse i sagen den 16. marts 2017, hvorefter Østre Ringvejs forlængelse, vejene på Merkur Torv – se vedlagte telefonnotat, Mosebyvej (sideudvidelsen), Adgangsvvej etape 6 (Tvillingerne) indgik.

Kommunen henviste i sin afgørelse til vejlovens³ kapitel 4, §§ 27 – 28 og §§ 29 og 30.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan som klagemyndighed kun tage stilling til retlige spørgsmål, det vil sige, om kommunen har truffet en lovlig afgørelse efter vejlovgivningen⁴, her vejloven, jf. denne lovs § 132, stk. 1.

³ Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v., som ændret ved lov nr. 1895 af 29. december 2015, lov nr. 658 af 8. juni 2016 og ved § 4 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen i forbindelse med sådan en afgørelse har fulgt vejlovens, forvaltningslovens⁵ og almindelige uskrevne forvaltningsretlige regler, men ikke til om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

Desuden kan vi ikke tage stilling til kommunens vurderinger (skøn) inden for lovens rammer samt fortolkning af anden lovgivning eller lokalplaner.

Vejlovens bestemmelser om vejbidrag

Vejmyndigheden kan pålægge ejere af ejendomme at betale vejbidrag, hvis ejendommen grænser til eller kommer til at grænse til en offentlig vej. Det fremgår af vejlovens § 27, stk. 1, 1 pkt.

Vejmyndigheden for en offentlig vej kan ved vejbidrag pålægge ejerne af tilgrænsende ejendomme helt eller delvist at betale udgifterne til anlæg af nye offentlige veje eller udvidelse af en offentlig vejs befæstede arealer. En forudsætning for at blive pålagt vejbidrag er, at ejendommen grænser til eller kommer til at grænse til den pågældende vej, og at ejendommen har eller er planlagt at skulle have adgang til vejen. Det fremgår af vejlovens § 27, stk. 1, og § 33, stk. 1.

Vejmyndigheden kan bestemme, at veje, der i færdselsmæssig henseende udgør en enhed, skal anlægges eller udvides som et samlet arbejde projekt. Vejbidraget ved det samlede projekt fordeles mellem samtlige bidragspligtige grundejere under ét, jf. vejlovens § 28, stk. 1.

Vejbidraget skal være pålagt og meddelt de bidragspligtige grundejere inden påbegyndelsen af det pågældende anlægsarbejde. Det fremgår af vejlovens § 27, stk. 2, og § 28, stk. 2.

Fordelingen af vejbidrag aftales mellem vejmyndigheden og de grundejere, der er omfattet af fordelingen. Det fremgår af vejlovens § 36.

Hvis der ikke kan opnås enighed om fordelingen af bidraget, fordeler vejmyndigheden udgifterne mellem de bidragspligtige grundejere på grundlag af måden, hvorpå ejendomme benyttes eller forventes benyttet. Det fremgår af vejlovens § 37, stk. 1.

Vejmyndigheden kan fordele bidraget med et ensartet beløb mellem antallet af husstande, hvis vejmyndigheden skønner, at ejendommene, der grænser til vejen, benyttes på en ensartet måde til boligformål. Samme fordeling kan anvendes, hvis samtlige ejendomme benyttes til erhvervsformål. Det fremgår af vejlovens § 37, stk. 2.

Ejere af ejendomme, der har adgang til anden offentlig vej eller sti, har krav på en passende nedsættelse af bidraget, hvis denne offentlige vej eller sti ikke er fuldt anlagt og det er mindre end 20 år siden, at ejeren af ejendommen sidst har betalt vejbidrag. Det fremgår af vejlovens § 37, stk. 3.

Ejere har krav på en passende nedsættelse af bidraget, når deres ejendomme grænser til en privat fællesvej eller fællessti, hvortil ejeren har vejret. Det fremgår af vejlovens § 37, stk. 4.

⁴ Vejloven og privatvejsloven

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

Ejere og brugere af ejendomme, der forventes at blive berørt af vejmyndighedens påtænkte beslutning om vejbidrag, skal have meddelelse om den påtænkte beslutning. Ejerne og brugerne af ejendommene har en frist på mindst 4 uger til at komme med indsigelser eller ændringsforslag. Efter udløbet af denne frist kan vejmyndigheden træffe endelig beslutning om pålæg af vejbidrag. Det fremgår af vejlovens § 38.

Vejdirektoratets vurdering af sagen for så vidt beslutningen om at inddrage grundejere

Rette modtager af afgørelsen

I skriver i jeres klage af 12. april 2017, at N ikke er retmæssige modtager af kommunens afgørelse af 16. marts 2017. Det er søsterselskab H, der ejer arealerne i etape 5 og 6. Dermed er det H, der er rette modtager af kommunens afgørelse.

Det fremgår af sagen, at kommunen gennem hele processen har skrevet til N.

Vi forstår endvidere sagen således, at det først er i forbindelse med jeres klage til Vejdirektoratet, at I påpeger, at N ikke er rette modtager af kommunens afgørelse.

Det fremgår af sagens akter, at I blandt andet ved høringssvar af 19. januar og 8. februar 2017 har skrevet på vegne af N og ikke bemærket, at denne ikke var rette modtager, samt at det af brevene fremstår som indsigelser mod inddragelsen i forhold til, at ejendommene ikke var tilgrænsende.

Under forberedelsen af denne sag har kommunen fremsendt oplysninger om, at K repræsenterer både N ved et møde med kommunen den 23. september 2015, samt at K er tegningsberettiget for H.

Som sagen er oplyst, har vi ikke grundlag for at kritisere, at kommunen har skrevet til N i forbindelse med fremsendelse af kommunens afgørelse af 16. marts 2017.

Vi har dog opfordret Holstebro Kommune til på ny at undersøge tingbogen for de af udgiftsfordelingen berørte ejendomme og fremover at korrespondere med adkomsthaverne eller disses repræsentanter.

Færdselsmæssig enhed

Som nævnt ovenfor kan en vejmyndighed bestemme, at veje, der i færdselsmæssig henseende udgør en enhed, skal anlægges som et samlet projekt. Vejbidraget ved det samlede projekt fordeles mellem samtlige bidragspligtige grundejere under et, jf. vejlovens § 28, stk. 1.

Der findes ikke særlige retningslinjer for, hvornår sådanne veje, som udgør en færdselsmæssig enhed, betragtes som en eller flere veje. Når flere veje løber i forlængelse af hinanden og i et udstykningssområde med et samlet vejsystem, ses en karakterisering af systemet som "en færdselsmæssig enhed" ikke at falde uden for kommunens lovlige skøn.

Det afgørende for vurderingen er dog, at de offentlige veje, der indgår, ikke er gennemskåret af private fællesveje eller offentlige veje, der bliver administreret af en anden vejmyndighed. Der i

vejloven ikke bestemmer om, at de offentlige veje ikke kan være planlagt til at blive anlagt i forskellige bredder.

Med hensyn til sideudvidelsen af Mosebyvej fremgår det af kommunens partshøring af 1. februar 2017, at kommunen har besluttet at inddrage sideudvidelsen i bidragsfordelingen.

I denne sag ses de offentlige veje at være i forlængelse af hinanden, og vi har derfor ikke grundlag for at kritisere kommunen for at behandle de inddragne veje i lokalplanområdet som en færdselsmæssig enhed.

For så vidt angår dine bemærkninger om, at grundejerne i etape 1 og ejeren af etape er etape 4 ikke er inddraget i udgiftsfordelingen, fremgår det af sagen, at disse områder ikke indgår i lokalplanområdet for Lokalplan 1119. Kommunen kan derfor ikke inddrage disse etaper i bidragsfordelingen.

Fordelingen af vejbidrag

Som det fremgår af vores brev til kommunen, har vi bedt den om at genoptage behandlingen af udgiftsfordelingen.

Hvis det er kommunen, der ejer ejendomme, der grænser til en offentlig vej, der skal anlægges, vil kommunen, ud fra en lighedsbetragtning, skulle pålægge sig selv bidrag som grundejer, jf. vejlovens § 27, stk. 1. Efter disse bestemmelser kan ejendomme med adgang pålægges bidrag.

Partshøringsbemærkninger

I har i partshøringsbemærkninger af 30. august 2017 anført, at Vejdirektoratet ikke i sin afgørelse har præciseret, hvad der efter Vejdirektoratets vurdering er en lovlig fordeling. Bl.a. har Vejdirektoratet ikke præciseret, betydningen af, at en række ejendomme i Etape 6 ikke grænser til de omhandlede offentlige veje – Mosebyvej, som skal sideudvides og Tvillingerne, som skal nyanlægges.

Vejdirektoratet skal hertil bemærke, at vi som klagemyndighed ikke selv træffer afgørelse om, hvilken fordeling af vejbidrag der i sidste ende skal foretages, men derimod konstaterer, at kommunens afgørelse er ugyldig for så vidt angår udgiftsfordelingen, hvorfor denne del af afgørelsen hjemvises til fornyet behandling i kommunen. I den forbindelse har vi i afgørelsen forklaret de relevante bestemmelser i vejloven om vejbidrag, og herefter er det kommunens opgave selv at anvende de relevante bestemmelser ved genoptagelsen af sagen. Sagens parter vil naturligvis kunne påklage kommunens nye udgiftsfordeling, når den foreligger.

Vi kan dog på baggrund af jeres bemærkninger præcisere, at vejbidrag kun kan pålægges de ejendomme, som eksisterer på afgørelsestidspunktet (her det oprindelige afgørelsestidspunkt, dvs. den 16. marts 2017) og kun de ejendomme, som på det tidspunkt grænser til den offentlige vej, der skal sideudvides eller kommer til at grænse til en af de nye offentlige veje. Det fremgår af vejlovens § 27, stk. 1.

Hvis der er tale om vejbidrag til veje, som samlet udgør en færdselsmæssig enhed, skal den enkelte ejendom blot grænse til én af de veje, der udgør en del af den færdselsmæssige enhed, for at ejendommen kan pålægges vejbidrag til det samlede projekt. Det følger af vejlovens § 28, stk. 1.

Endvidere har I anført, at Vejdirektoratets afgørelse heller ikke tager stilling til, hvad der forstås ved en "enhed i færdselsmæssig henseende" i vejlovens § 28's forstand.

Vi kan hertil henvise til vores bemærkninger i afsnittet "Færdselsmæssig enhed", hvoraf det fremgår, at Vejdirektoratet ikke har grundlag for at kritisere kommunens vurdering af, at de omhandlede veje i lokalplanområdet udgør en færdselsmæssig enhed. Samtlige omhandlede veje hænger således sammen og fører til eller igennem såvel Etape 2, Etape 3, Etape 5 og Etape 6. Hvorvidt der for beboerne i Etape 6 er tale om en omvej af dimensioner ved at benytte en af de andre veje end Mosebyvej er efter vores opfattelse et spørgsmål om, hvorfra den enkelte beboer eller trafikant kører mod udstykningsområdet Etape 6.

Konklusion

Kommunen kan lovligt bestemme, at ejerne af de ejendomme, der grænser til eller kommer til at grænse til de offentlige veje, der fremgår af lokalplan 1119.

Men udgiftsfordelingen er ikke i overensstemmelse med vejlovens bestemmelser. Som sagen er beskrevet, har kommunen fordelt anlægsudgifterne på ejendomme, der ikke grænser til en anlagt eller kommende offentlig vej.

Vi har derfor bedt kommunen om at genoptage sagen, for så vidt angår udgiftsfordelingen, og fastsætte en ny lovlig udgiftsfordeling under iagttagelse af bestemmelserne i vejloven samt de forvaltningsretlige regler. Vi henviser i den forbindelse til vores brev til kommunen.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

Frist for anlæggelse af sag ved domstolene

Hvis jeres klient ønsker kommunens afgørelse eller lovligheden af Vejdirektoratets afgørelse prøvet ved domstolene, skal søgsmål herom være anlagt inden 6 måneder fra modtagelsen af denne afgørelse. Det fremgår af vejlovens § 132, stk. 5.